

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТИ НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ излъзува сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малъкъ. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидіета; вънъ отъ имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣж годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята са подписувать до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външните настоятели отговарятъ за вѣстника. Подписката за спомоществованіята става въ Ц/градъ-Бейоглу, Асмаж-Меджидъ № 23.

УСТАВНОТО НАЧЕРТАНИЕ ЗА УПРАВЛЕНІЕТО НА БЪЛГАРСКАТА ЕКСАРХІЯ.

VI.

За правата и длъжностити, вѣдомството и правосъдіето на Синода и ексархійскія сѣвѣтъ, на свещенити и мірски сѣвѣти, и за правосъдіето противъ духовни лица.

Въ сичкити просвѣтени народи наблюдението на вѣрата са глѣда съ твърдѣ голѣма правда като една отъ главнити основи за сѣгласіе и сила.

Дѣйствително, тамъ дѣто религиозното чувство са пазн въ сичката си цѣлостъ, владѣе мирътъ, братолюбіето и благополучіето.

Напротивъ, тамъ дѣто туй религиозно чувство е изчезнало по слѣдствие на едно плитко просвѣщеніе, ній виждами да царувать раздорити и лошити нѣрави.

Въ нашиятъ народъ даже ній забѣлѣзвахми съ голѣмъ страхъ отъ нѣколко врѣме едно разслабение въ религиознити убѣждения, по причина на черковніятъ ни въпросъ, и ній непрѣдвиждами наистина никакво добро бѣдѣще за народътъ ни, ако бы този въпросъ да са протакаше още нѣколко години.

За добра честъ, този нашъ законенъ страхъ изчезна сѣвършено предъ развързаніето на рѣчениятъ въпросъ и предъ длъжностити които уставното начертаніе е разсѣдило за добро да прѣдпише на Ексарха, митрополитити и епископити ни.

Споредъ туй начертаніе, високото българско духовенство са обезва да изпълнява точно вѣронсповѣднити и духовнити си длъжности, и ако имами единъ строгъ, серіозенъ и сѣвѣстенъ надзоръ въ изпълненіето на тѣзи длъжности, ній ще сме въ право да очаквами много, твърдѣ маго отъ народното си духовенство.

Сѣщо тѣй ако са земе за неизмѣняемъ законъ щото владыцити да обхождатъ сѣка година епархїити си, а нѣ въ двѣ или три години, този законъ не може освѣнъ да бѣде сгоденъ за стадото и владыцити.

Касателно до регулити за разглѣдваніе на духовнити и мірски работи отъ свещенити и мірски сѣвѣти въ епархїити ній направихми забѣлѣжити си още въ началото на този трудъ, нѣ ако нашити народни прѣдставители искатъ духовни и мірски сѣвѣти, ній намирами тѣзи регули като отъ най справедливити.

Сѣщо тѣй ній нѣма какво да забѣлѣжимъ за отношеніята на Ексарха, Святія Синодъ и ексархійскія сѣвѣтъ и за правлата споредъ които ще може да са свали първїятъ ако са прїѣме да бѣде той пожизненъ.

Пожизненостъта на Ексарха ще има тѣзи добрина за да не кажемъ недостатъкъ че ако Ексарха не са води отъ волята на Синода и на ексархійскія сѣвѣтъ, които могатъ да са управляватъ отъ

едно или двѣ мірски лица, ній ще захванемъ да промѣями Ексарха си туку-рѣчи сѣка година, ако не върви по водата на тѣзи двѣ лица. Добра печалба за нашити адвокати и вѣстникари!

Колкото са тича до туй гдѣто Святія Синодъ да управлява духовно Ексархїята ни, ній сподѣями напѣлно прѣдписанїята на уставното начертаніе, нѣ желателно е само щото тѣзи прѣдписанїя да са скратятъ. Единъ законъ са прави за да са изпълня точно, и колкото той е кратъкъ толкось повече изпълненіето му е лесно.

Ній не сме по малко сѣгласни върху прѣдписанїята споредъ които мірското управление ще са възложи на ексархійскія сѣвѣтъ, нѣ желайми щото тѣзи прѣдписанїя да са направятъ по кратки. Нѣка оставимъ по враги тѣзи грѣчка система отъ която сѣ са водили сѣчиннителити на уставното начертаніе.

Че сме длъжни да са грымъ за собственото си образование, това трѣбува сами да го разберемъ.

Че сме длъжни сѣщо тѣй да са грымъ за отвареніе на духовни и мірски училища, за распространіе на добри научни книги, че тѣзи грымъ трѣбува да са възложатъ на ексархійскія сѣвѣтъ, за това не иска нити хората.

Нѣ колкото са тича за основаніе на ексархійски политически вѣстници, това не можемъ никакъ да проумѣемъ.

Споредъ насъ, Ексархїята ни, като духовна наредѣ, трѣбува да са ограничи въ работити които сѣ въ кръгътъ ѝ.

Ній не виждами даже никаква неприлика ако издаде единъ духовенъ вѣстникъ за поученіе на долнето ни духовенство което са истяга въ най дебело невѣжество.

Нѣ да основава политически вѣстници, това ще направи Ексархїята ни да са отцѣпе и намрази отъ народътъ ни. Нѣка не забравями че сме на XIX вѣкъ.

Че това ще стане тѣй, ній ще приведемъ тука нѣколко примѣри отъ най прѣснити.

Прѣди нѣколко врѣме, грѣцката патриархїя имаше за свой органъ Бизантїя сѣ. За този вѣстникъ станахъ голѣми прѣпирни между грѣцкото общество. Най сѣтиѣ какво направи тѣзи патриархїя? За да възстанови мирътъ, тя са принуди да прѣкъсне помощта която даваше на този листъ и да го напустне.

Тѣзи сѣща патриархїя имаше още и единъ български органъ между Българити. Какво слѣдствие сполучи? Намрази са още повече отъ Българити, и нѣ само тя са принуди да остави този листъ нѣ още излѣзе длъжна на редакторътъ му 60 хиляди гроша които не е платила още ако знайми добръ.

Това сѣщото са случи и съ ермено-ка-

толишкїятъ патриархъ. Той основа свой вѣстникъ. Каква полза извлѣче отъ него? Той раздразни чрезъ това толкось духовенити щото Царското Правителство поиска назадъ бератътъ който му бѣше дало и го свали отъ патриаршеското му мѣсто.

Ній знайми още че прѣди осемъ години нашити цареградски чорбаджи бѣхъ захванали да издавжтъ единъ народенъ вѣстникъ за да защищавжтъ интересити си. Какво извършихъ съ този вѣстникъ? Нищо. Напротивъ излѣзохъ длъжни на редакторътъ му 24 хиляди гроша, и като нерачяхъ да му платятъ, той ги тѣгле на Тиджаретътъ и зе си напѣлно парити.

Тѣзи примѣри сѣж доста, сѣкама, за да покажатъ сѣгласіето и тишината които ще имами помежду си ако ексархійското ни управление са ограничи въ кръгътъ на работити си, и раздорити и смѣщенїята които ще ставжтъ ако излѣзе вжнъ отъ този кръгъ. Ній припоржчвамъ тѣзи наши розсѣденїя на серіозното вниманіе на народни и ни прѣдставители.

Колкото за сѣдопроизводството противъ митрополитити, епископити или други духовни лица, ній го одобрявами, нѣ съ тѣзи разлика да са направи по-кратко.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

РУССЕ 27 януарія. Сѣки знае добръ че вѣстницити сѣж сѣдството, чрезъ което може човѣкъ да си раздаде мнѣніята, и като влѣзатъ подъ критика да могатъ да дождъ до единъ удовлетворителенъ резултатъ.

Слѣдователно, като са залови нѣкой да пише нѣщо чрезъ вѣстницити относително за нѣкое Дружество или какво да е друго нѣкое общо завѣденіе, на което завѣденіе цѣльта да е общото добро на народа; такъвъ, който са е заловилъ да пише, трѣбва несъмнѣнно да си е сѣставилъ и прѣдзначилъ една цѣль: като напри-мѣръ, или да похвали добрити работи на туй общо завѣденіе, а че тѣй да подѣйствува, щото да насърчи дѣйцити му, или пакъ да укори и изобличи лошити му работи, по слѣдствие на което да бы са поправили сѣществующити недостатѣци, или пакъ да го нападне криво, лѣво, свѣстно и несвѣстно, а че съ този начинъ, като исплаши и обезкуражи сѣставляющити го, да докара разваленіето и пропаданіето му.

Тука е сега въпроса за да видимъ, като съ каква цѣль са е заловилъ былъ да пише онзи — кореспондентитъ отъ Руссе, съ статїята си помѣстена въ вѣстникъ Турція брой 46 който близу при другити си лїгавници, допира са и до женското въ града ни Дружество, като напада Госпожя Писарката: а че тѣй и съ туй да ли исплъва нѣкой цѣль отъ горѣпоказанити три — азъ оставямъ на здравомыслящата публика да разсѣди и отсѣди. Споредъ мене обаче този кореспондентитъ и сѣдружіе (тѣзи триглавна илра) не сѣж писали нищо друго, освѣнъ да докажатъ и прѣзъ нечїята, че са отъ онзи видъ безхарактернити, издѣлицити, издателити и пр. за каквито урѣченїята статїя на чело въ вторія параграфъ ставѣ сїмента: туй, като е тѣй, нека додимъ сега да са истѣкувами, колкото са отнася до женското Дружество, и Писарката му, да и докажа съ фактове сѣвѣсъмъ противното.

Нейна милост Господня Писарката, че не е толкова дълбокоучена, защото освен че не е Французойка, Немкойка и пр. т. е. Българка и са е учила само ту а въ града, то не е сирито и покрито, като пшчо, което цмо градо го знае; а и за чудо ли е, че не была дълбокоучена, защото и таквие дълбокоучени Българки незнай да ли ше имаме, освенъ малки исключения, и то опъзи, които сж имали по-големи средства и сж са изучили на чуждиня: нъ съ сичкити си ограничени писмени познания писарката, дръжи и пиши съ своята ел рд а сичкити телефони на дружеството, и защото си показа достоина за мислята си, тя са избра съ общо одобрение и за втората година пакъ за Писарка, макаръ ако и да не й сж твърде несаме, защото занимаията й не сж малки, както пшчон бевъ да викивятъ, се влображватъ, и туй ще за докажи колко пшчон денъ, когато излизатъ отъ печата Бялици на сичкити земания и лавания на Дружеството презъ прѣминалата година, и подробно описание на даденити пари отъ членовети спомоществователи и членовети репоратели, като са прибавятъ на сичкити тѣзи, и за ссипедивити и извъпрестити събрания протоколарианята, сича ето на билетити, по пшчого писма за въ вѣдѣнити, за дружества женски и пр. и за частни лица въ кръга на дружеството, а като въ сжщето врѣме е и тя една отъ касиерити и пр. и пр. А колкото са отпаса за доизкача помѣстена въ прѣдидеми деветъ мѣсеци, не само въ вѣснакъ Право, нъ съврѣменно и въ вѣстникъ Македопий отъ страна на дружеството; такви и ншчо повъзъ годипата можи да са случити ва вѣстникъ и въ такъвзи случаи, ако и го сичкити друга пшчон, или съпругътъ й (накто е и станало) а та го дрѣвише; прѣстѣлене ли е туй ил гвѣхъ. О глупци, О безумни, О луди!!! да сте си позволели таквие плескотин и блъвочи: нъ туй е то споредъ пословицата «не лонал трапъ другиму, за да не паднешъ ти въ него» то ще каже, че тѣ съ статията си, намъсто да докачатъ друиго, докачиха несъзнателно сами себе-си, и са изобличиха прѣвъ публката, като са показаха каква пасшица сж; понеже отъ първото прочитане още на статията, сичкити хора, които ти познаватъ отъ близу, разумѣха кои са авторити й: освенъ туй обаче и тѣ сжщити компаньони (тѣзи компанія са съставлява отъ мъжь, жена и мъжь) а особено жената (да кажа) и вториятъ мъжь прѣдказали прѣди още да бѣше пристигналъ вѣстникъ Турция, че публиката ше види съ голѣмо удивление следъ пшчой денъ въ вѣстникъ Турция една статия отъ тукъ твърдѣ го лѣмо и пшчо, а най-паче се сжщиятъ мъжь даже са и похвалитъ повѣрително на двѣ лица (особно) че тѣзи статия той бѣлъ д съчинилъ (тя е съчинена отъ първия мъжь) и я написалъ и проводилъ.

Женското Дружество са управлява отъ деветъ Настоятелки, отъ които двѣти и едно съ писарката сж касиерки; извъ межау деветѣтъ Настоятелки, едната е роднина на авторити на рѣчената статия, като казуващъ роднина, (понеже и сж право да докача тѣзи жена, които почитамъ и уважавамъ) разумѣвамъ и грѣба да разумѣе читателтъ, че ншчо и пшчо по много имъ е отъ роднина, таквасъ най близка роднина. Прочее защото тѣзи имъ роднина одобрила да са раздалжтъ на сиромашко момиченца не само обуца и пр. нъ и рокли по Великъ-денъ; и ако прѣимитъ даде че раздадени ивца сж били само рокли, и туй прѣстѣлене ли е? и ако е, зашто тѣзи годи фудули, не вопытатъ роднината си, за коя причина е одобрила тѣзи постѣжака на другити Настоятелки; и макаръ, ако и да не живятъ наедно, нъ тѣ често са вижатъ и си ходатъ отъ нѣмай-кадѣ споредъ пословицата; защото тѣ като не аресватъ никого, и не ходатъ никому у къщата, или по добръ да са изразя, че тѣхъ, като сичкити ги прѣзиратъ, никой шлъ и нестѣлва у къщата.

Дѣ доидитъ сега и на 600 гр. които была изляла писарката (Е! чакъ сега го цанилха у чело) Тѣхно Булгуроде конструватъ са, че не знаятъ съдржанието на Устава, съ сичко, че сж и членове отъ тѣхъ единиятъ, а другиятъ бѣше единъ отъ съчинителити му, че освенъ тѣхъ и никой членъ спомоществователъ или оспователъ, не ще даде ясно и вѣшь отъ завѣдението на дружеството пари, а и ако би далъ даже, той ще си иска билетъ, които билети са кочанли и съ

числа, а че какъ било възможно да са откраднати пари, зашто не са потлукуватъ, или по добръ

Туй брадата, чарлаво и дакуло хлоче
Косто сѣкя го знае, какво е кагабонтче
Зашто наедно съ компанията си, не съвѣтувахъ роднината си и сестрити си, да не избератъ и за тѣзи година пакъ сжщата писарка; понеже сега можи по много да изяде — колкото е изляла, толкось хаиръ да видятъ и тѣ, и тѣхнити едикомысленици. Забравихъ да направа по горѣ заблѣжка и за гвѣто са дело ншчо и на едно сиромашко момиченце, роднина на писарката: види са, че ше бѣде и туй грѣхъ, гвѣто са давало на роднинити на Настоятелкити, макаръ, ако и да бы били и най послѣдни сиромаси: чуна логика и тѣзи, и ново Евангелие ше бѣде тѣхното, споредъ което трѣбувало да са исключитъ роднинити на Настоятелкити отъ благотѣнити законени въ Устава на Женското Дружество.

Не ми бѣше нагрѣшито, нито зслува таквасъ една статия да са залови човѣкъ и да опровергава едно по едно сичкото въ пел написано или напечатано; нъ защото ше има човѣци, които до неидѣ да повѣрватъ: следователно, за туй си заловихъ и писвахъ настоящето, като гражданинъ и членъ на общината, Читалището и Женското Дружество, и то защото призаватъ най добръ работити, а най-паче, като говори съ фатове, а не като тѣхъ отъ жебѣ хорати.

Като казахъ толкось за Женското Дружество, не е злѣ мисля да кажа ншчо и за Читалището, и то не друго, освенъ видѣ ми са много чудно, какъ авторити на рѣчената статия си дозволили да го нападнатъ, когато именити прѣдседателъ на читалището е най близкити, най драгити и най милити или прѣтели: види са обаче, че и шъ и чиниде вѣтъ варъ те векекъ олмамалж.

Колкото за общината ншчо нещъ да кажа, защото таквие не врѣме и не кинѣли има мнозина да са царцарали, нъ ншчой не ги е слушалъ: а колото за Протосингела повъ Нила Д. Изворовъ, то колко е добръ, както и за Иконома повъ Петра Н. Арнауловъ до колко е лошъ или добръ, нѣка пакъ други да више; защото тѣзи лица сж вѣтъ отъ прѣмета ми.

За да разумѣе публиката по-ясно кои са авторити на мината статия, можяхъ да имъ кажа и имената; нъ отъ една страна че нравствеността не го допуца, а отъ друга трѣбаше да са сншя и да сѣзза и азъ чакъ тамъ долу гвѣто сж тѣ, и трето, че да направяхъ тѣи трѣбаше да сиолѣтъ споредъ пословицата сир: «на горѣ да плоче човѣкъ, ше падне на лицето му, а на долу да плоче ше падне на брадата му» заради туй рѣкохъ а а л а х т а н ъ б у л е у н л а р ъ!

Господни редакторе на достопоченити вѣстникъ Турция! вѣ като имате вече подвиситъ на вашя дописникъ, имате сега и моятъ, ше ви са види много чудно, какъ бы било простено таквие двѣ лица да са критикуватъ прѣвъ вѣчята. Азъ обаче ше ви извѣржа проблемата, като ви кажа, че има и таквие изроли за срамъ на човѣчината, които или да коритъ свѣити недостатъци, мѣчатъ са да нацапятъ и онѣзи които сж на около имъ, или да си постигнатъ каприцити, или да изпаятъ нѣкой интересъ за себе си материално, употрѣбляватъ най низкити средства за да си постигнатъ цѣльта, като печалатъ нищо свято ни прѣводобно. Единъ не отъ младежити.

ВИДИТЪ 5 януария. Огромити разпоски, които ставатъ при свадбити, май кажи, въ нашятъ градъ бѣхъ достигнали до най високата мѣра; защото сѣка свадба освенъ дѣто траеше по десѣтина дни и то въ най раскошнитъ видъ; нъ още и тол койго бы ожелалъ да са ожени, бѣлъ отъ гория или доша класса отъ народа, трѣбуваше нѣмрво да приготви отъ 10,000 до 15,000 гроша, които да прѣска на вѣтѣра само за една луста гола фантазия, и да го носочятъ съ пѣсетъ, че и той бѣлъ богатъ, като богатити. По слѣдствѣ на това често са виждахъ проналавания и затварения на скоро отворени дюкени. Прочее общината ни възползувана отъ таква жалостни случаи завчера заедно съ оспафити турки край на таква неумѣтна и сѣнителни разпоски, като направа ншчо като Уставъ, по който да ставатъ за нагрѣвъ свадбити безъ исключение на нѣмрво, които са потврѣди и отъ неожениши оше оспафити. Не ше е излизало, Г-не Редакторе, ако ви съобщя рѣка, по който за нагрѣвъ шѣтъ ставатъ тукъ свадбити, съ което и

да подѣтъ и онѣзи отъ общинити, които оше не сж обѣтили лонето и сѣнителното съдѣствѣ таквие неумѣтни разпоски. та и тѣ да са стараятъ да си арѣварятъ. И ето за нагрѣвъ на сѣка сѣка ставатъ свадбити: 1) При свадбито нѣма да ставатъ никакви събрания и сичкити, освенъ четирѣ пѣтъ лица съ единъ свѣтлѣникъ, които да занесѣтъ на згоденицата не сж отъ едно цело жѣлници, както бѣше до сега, а сѣка единъ прѣстѣнъ и едно кръсте, или авѣ — то една жѣлница, дѣто ше ги почерпватъ едно едно слако. 2) нѣма вече да са давѣтъ гвѣто отъ страна на згоденикътъ почти на сичкити роднини, слуги и слугини, които има згоденицата, така и обратно. 3) Иощи хора нѣма вече да ставатъ; защото сж разгвѣдахъ че сж врѣдителни отъ сѣка точка зрѣниемъ. 4) Свадбата ше са наченва въ сжбота и то пакъ не ше има свирци, освенъ въ нѣмрва сѣлѣ венчания на младежити. Свиренити ше трае до еднадесѣтъ часа прѣдъ вечерта, дѣто ше става едно хоро, на което шѣтъ присѣгствуватъ довиканити и познатити на младежити, и тукъ е вече и колецѣтъ на сва бата. При това не ше а никакви угоденята въ презъ това врѣме на виканити. Сичкити граждани благоарятъ на общината за тѣя нагрѣва; само има пшчо гвѣто ронити отъ страна на господжити, че не ше да имѣтъ кѣдѣ да прѣкарватъ свободното си врѣме. За това азъ отъ моя страна ето какво имъ заблѣжва: че трѣбува да послѣдуватъ чѣмѣрѣтъ на сестрити си, Желѣзненченки, Русеки и Търповки и други, тоестъ да си нагрѣватъ женска дружина и тамъ да прѣкарватъ свободното си врѣме, дѣто освенъ че шѣтъ са доста интересуватъ както за въ кѣщовити си животъ така и за вѣспитанити на милити си рожби; а оше и не малко шѣтъ послужатъ за по скоропното разбуджане на града. Можяхъ да чуя и помня кога бѣше, че са приказа една скаска отъ едного отъ учителити въ черкова, съ която са приканвахъ господжити да отивѣтъ на дѣвическото училище, защото учителката желѣла да илжи бѣсѣда върху вѣспитанити на дѣчицата; ншчо най хубаво и най похвално! нъ за жѣтъ, господжити оше и до сега не са видѣли нито дрѣгѣтъ на училището въ нѣмрвенъ денъ, а камо ли да слушатъ бѣсѣда за вѣспитанити на дѣчицата, които отъ пехарното вѣспитане често, често са прѣселватъ, безъ да имъ е врѣме, въ вѣчноста.

РУССЕ 24 януария. Полписанити прочетоми не сж малко насѣрблене, въ почтенити вѣстникъ брой 46, една кореспонденция отъ градѣтъ ни, съ дата 23 декември, въ която бѣло при другити, става споменъ и за нашето женско дружество.

Едно по едно да опровергавами писмото за дружеството ни, недемъ да сторимъ, защото не заслужава тая честь, както, сѣкя отъ читателити ни трѣбува да си е съставилъ вече мнѣние, а дѣкаже онова дѣто казве че писарката на дружеството, достоуважаемата Госпожа Анастасия С. Златова усвоила была 600 гроша и не ги вручила на касиерити, дѣмекъ отъ раднада ги, това Господине, неможимъ и съвѣмъ да пригвѣчимъ, защото са считаме сички нѣи за докачени въ лицето на писарката.

Това като е тѣи, можимъ Вѣ Г-не Редакторе, да поискате и да насарате вашиятъ кореспондентитъ за да докажи и потврѣди съ фактове туй си писано, въ растоianie на единъ мѣсець отъ дѣлъ, или пакъ ако неможити, публично да си упознае кабахатѣтъ и да търси прошка, дѣкаже ако неостри сирѣчь нито едного нито другото, тогисе остава да си помыслимъ и нѣи какво трѣбува да сторимъ за докачението което ни става и за обезпачуванити на дружеството ни.

Настоятелкити на Жен. Дружество «Студанка»

(Слѣдуватъ подписити.)
Нѣи жалитъ пакетина дѣто дописникѣтъ ни отъ Руссе си позволи да приими даромъ пшчон лѣжма работи на пшчой отъ настоятелкити на Женското Дружество въ този градъ. Нѣи прѣвѣхъ даже отъ вѣти и близки наши прѣтели писма въ които като похваляватъ ревността на настоятелкити на дружеството «Студанка» оспѣждатъ този нашъ дописникъ като неприятея на нагрѣвѣтъ ни. Нѣи сподѣляма първото, въ първоти второто. Слѣдователно нѣи подданити, този нашъ дописникъ на докаже работити които

иска голъсо съ справедливо настоятелство на дружеството «Ступанка», или иначе ще го избличимъ именно чрезъ вѣстникътъ, защото да са клъветатъ лица чрезъ печатътъ по члестни пѣсокъ и априори е най-незкото нѣщо. (Б. Р.)

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ.

ФРЕНСКИ НОВИНИ Бордо 19 февруарія. Въ събраніето Г. Тьеръ прочете едно слово въ което казва че ако и да е уплашенъ отъ мѣчното и болѣзисно дѣло което му наложи волята на страната, той го прѣйма съ поборачетъта, прѣданостъта и любовъта къмъ отечеството отъ които страната има до толъко повече нужда щото ти е повече злочестна отъ колкото на сѣба друга епоха въ исторіята си; нѣтъ остава сѣкоги голѣма, млада, богата, пълна съ срдѣства и ще бѣде сѣкоги постоянниятъ паметникъ на човѣшката енергія. Г. Тьеръ прибавя че избира министри, като ве предъ очи само общиятъ почетъ съ който са радватъ чрезъ характерътъ и способностъта си. Сетиъ, той извѣстява, както слѣдува новиятъ кабинетъ: Дюфоръ, на правосудіето; Жуль Фавръ, на външнати работи; Ернестъ Пикаръ, на вътрѣшнати работи; Жуль Сионъ, на общепаролното просвѣщеніе; Ламбрентъ, на търговіята; генералъ Лефло, на войната; адмиралъ Потуо, на мореплаваніето; Деларей, на общиги сгради. Опредѣленіятъ министъръ на финанцити като не пристигна до сега въ Бордо, Г. Тьеръ не можеше да го наименовае. Началникътъ на изпълнителната власть не са наговари съ никое особито министерство за да има повече врѣме да посвѣтѣва за общити работи на Франція.

Бордо 19. По послѣ Г. Тьеръ каза въ събраніето че не донася една програма, която е сѣкоги едно неопредѣлено нѣщо, нѣ че не може да има двѣ политики които да са слѣдватъ на този часъ. Твърдѣ нужно е да прѣкъснемъ злини които на скърбяватъ мѣстото и да прѣкъснемъ неприятелското заниманіе; страната има нужда отъ мирътъ, нѣ отъ единъ миръ който да са разгѣда мѣчки и да са прѣме само когато е честенъ. Г. Тьеръ извѣстява съставніето отъ ново на общити и муниципални съвѣти чрезъ нови избирания. Той пригуря че дѣлото на което правителството ще посвѣти сичкити си усилія ще е да помири и да прѣустрои страната, да въздигни кредитътъ и да прѣустрои трудътъ. Като свършва, Г. Тьеръ казва: Нищо не е по прѣпрѣно отъ туй дѣло; не быхъ разбралъ щото нѣкой да може тука да са занимава съ конституціониятъ въпросъ когато Франція са мѣчи подъ притисканіето на неприятельтъ. Туй е политиката ни, и на тѣзи политика сѣки свѣсенъ човѣкъ, былъ той монархистъ или републиканецъ, може да работи полѣзно въ интересътъ на страната. Веднѣжъ туй дѣло исполнено, ний ще направимъ страната да доде на себѣ си за да ни каже какъ иска тя да живѣе. Тогасъ, съ познаніе на работата, ний ще можамъ да са произвѣсемъ върху нашити сѣдѣн. Таквасъ е политиката на която другарити ни казъ че са посветимъ, и да спомогнете на тѣзи политика която има прѣдъ видъ интересити на страната ще бѣде най-голѣмата сила която можите да дадете на вашити прѣговори. (Джлги рѣкопѣсканія.)

Парижъ 19. Гермацкити условія за миръ. Увѣряватъ отъ добро мѣсто че у-

словіята за миръ изказани отъ Германцити сѣ отстъпваніето на сѣча Алзасъ и на една частъ отъ Лоренъ съ окръженити градове Тривалдъ, Мецъ и Белфоръ и една убезвѣда отъ 7 милиона франки, нѣ че отстъпваніето на едно извѣстно число военни корби и на колоніята Полинезия не са е никоги спомнувало. Избраніето на Г. Тьера като началникъ на изпълнителната власть и на Г. Гревъ като прѣседателъ на събраніето са прѣдъ добръ отъ сичкити вѣстници освѣнь отъ Комба и Марсейлъ. Много са сграхуватъ отъ влизаніето на Прусцити въ Парижъ. Градътъ е тихъ.

Бордо 20. Една комисія отъ 15 депутати са опредѣли вчера подъ названіе: дипломатически комисари; тѣ ще засѣдватъ въ Парижъ за да са държатъ подъ расположеніето на прѣговорителити.

Бордо 21. Г. Тьеръ, Жуль Фавръ и Пикаръ пристигнахъ вчера по пладнѣ въ Парижъ. Тьеръ и Жуль Фавръ ще отидатъ днѣсь въ Версайль. Турція и Швейцарія припознахъ ренското прѣвителство. Припознаваніето отъ сичкити други царства са извѣсти и ще стане сега наскоро.

Парижъ 21. Едно писмо отъ генералъ Трошу осжда влизаніето на Германцити въ столицата, казва че Парижъ заслужва войнскити почети, съвѣтѣ да затворятъ портити, да оставятъ щото неприятельтъ да ги отвори съ топътъ и нѣка сѣди исторіята.

Парижъ 21. Г. Жуль Фавръ писа на Г. Бизмарка за да му извѣсти че Г. Тьеръ ще отиди днѣсь самъ на Версайль за да влѣзе въ прѣговори съ Г. Бизмарка. Вѣстникъ Рапелъ са надѣва че единъ проектъ за трактатъ ще може да са съобщити въ сѣбота на народното събрание въ Бордо и че едно споразумѣніе върху главнити точки ще стане въ първото срѣщаніе.

Бордо 22. Рускіятъ императоръ извѣсти припознаваніето си на френското правителство

Бордо 23. Монитора казва че Г. Тьеръ мина цѣль денъ на 21-й въ Версайль въ конференція съ Г. Бизмарка и извѣстява че слуховеги които са прѣзнахъ върху изискуваніята на Пруссія сѣ свършено безъ основа, нѣ че двамата прѣговорителити пазихъ пълно мѣчяніе върху прѣметътъ на разговорътъ си. Г. Пикаръ пристигна тука отъ Парижъ. Г. Рошфоръ отиди за Парижъ.

ПРУСКИ НОВИНИ. Версайль 16 февруарія. Императора до императрицата. Белфорската крѣпостъ са прѣдаде. Продѣлжихми прѣмиріето до 24 того до пладнѣ и споразумѣхми са върху въпросътъ за войскити операція въ юго-западъ. Нашити войски ще занимаятъ санжацити на Дубъ и Котдоръ и най-голѣмата частъ на Жура. Белфорската крѣпостъ ще са прѣдаде съ вѣщ ството което принадлежи нѣ въоруженіето на твърдината, и на 18 ти ще са занимае отъ нашити войски. Даде са на гарнизонътъ отъ 12 хиляди души, по причина на куражливата му защита, свободното отгвѣненіе съ войнскити почети.

Версайль 21. Мирътъ са глѣна като туку-рѣни осигоренъ.

Версайль 22. По слѣдствіе на прѣговорити които ставахъ вчера между Г. Бизмарка и Г. Тьера, и прѣзъ които Г. Бизмарка ходи много пѣти при императора, примиріето са продлжи още два дена сирѣчь до въ недѣля вечеръта.

Лондра 17. По прѣдставленіята на много първенци отъ сѣлѣжакъ императоръ Гийомъ смали двѣ третини отъ данъка на 25 милиона които Долній Сенъ са намираше въ невъзможность да плати.

Лондра 17. Таймътъ обнародва една депеша отъ дописникътъ си въ Версайль отъ 17 която казва че влизаніето на германцити въ Парижъ е сигорно и че вѣроятно тѣ ще занимаятъ войнски градътъ прѣзъ врѣмето на прѣговорити за мирътъ. Германцити обрѣнахъ сичкото въоруженіе на външнати окръженія срѣщу Парижъ и допѣлихъ батеріити си.

типа 19. Камарата за туренія подъ обвиненія отъ апелативнати дворъ въ Атина изяви правъ Г. Ноела, Англичининътъ който са бѣше наковладилъ че прѣдалъ на разбойничити английскити пѣтници които са убихъ.

Лондра 15. Г. Жуль Фавръ отиди вчера въ Бордо и ще са върне на Версайль съ прѣдставителити на събраніето за да направити миръ. Данъцити които са платихъ до сега отъ разнити градове и села ще са смаятъ отъ количеството на военната убезвѣда.

Лондра 18. Извѣстяватъ отъ Парижъ че правителството има намѣреніе да прѣкъсне приврѣменно платити дадени на женити на народнити гвардіяни. Отъ 29 януарія насамъ, единъ чѣпрекъ отъ милиона бомби и единъ милионъ крушуми за митральози са направихъ въ Парижъ.

Лондра 20. Таймътъ отъ днѣсь обнародва една депеша отъ дописникътъ си въ Берлинъ която казва че повечето отъ членовити на конференціята сѣ съгласни да отворятъ черното море на военнити чужди кораби и да упълномощатъ В. Порта да позволява минуваніето презъ Дарданелити на военнити кораби на сичкити сили освѣнь на тѣзи които принадлежатъ на Румѣнія или Руссія. Руссія не е противна на този проектъ, нѣ Турція са двоуми. Сѣщиятъ вѣстникъ обнародва една депеша отъ Цариградъ която казва че В. Порта е противна да има повече отъ два военни кораби въ Дунава, и че протестува срѣщу сѣка екепелиция въ Тунисъ като са обява сѣкоги готова да разгѣда италианското оплакваніе и да извърши едно притисканіе за искаието на поправеніе.

Букурещъ 18. По слѣдствіе на едно попитваніе извикано отъ обнародваніето, въ много вѣстници, на едно писмо отгадено на князьтъ, сената подаде гласъ за слѣдующето прѣдложеніе: Понеже сената, като равновѣсно и съхранително тѣло, е повиканъ да бѣде пазителъ на наредити които страната си е дала за да са управлява и да управлява интересити си; понеже на слѣдствіето на прѣстолътъ, посветено въ лицето на нашиягъ господаръ Карла I, е една наредѣ на която утвърденіето осигорява тишината и благоденствіето на мѣстото; понеже сената, като прѣдставлява интересити на цѣла страна, има за длъжность да обрѣща едно постоянно вниманіе върху положеніето и и да го излага съ откритостъ въ сѣки случай за да показва и отстранява прѣжити които быхъ затрудниди ходътъ му; понеже, ако днѣсь страната не е спокойна и са намира въ едно доста тѣжко положеніе, не може да са отъкаже че туй състояніе на работити не излѣзва, отчасти, отъ мѣчнотити които са породихъ отъ приспособленіето на новити

закопи, прѣдъ степента на политическото ни въспитаніе, и отчасти, отъ распространението на нѣкои лъжливи идеи които сж свършено чужди на патриотическия духъ и чувство на по многото отъ народа; понеже е длъжностъ на сената, тѣло съхранително, да укрѣпи господарятъ ни върху прѣстолътъ на който страната го повика съ въсхищеніе, да насърчи благородни идеи и патриотически чувства които сички му припознаваме, и че, понеже утвърдението на прѣстолътъ му е едно потрѣбно условіе за опазеніето на тишината въ страната, за здравостта, за политическото развитіе, и за напредѣктъ на нравственните и вещественни нѣйни интереси, ний трѣбува да избѣгнемъ отъ да са пуземъ подиръ неизвѣстното; по тѣзи причини, сената разгласява още веднѣж некрещената си прѣданностъ къмъ Нѣг. Высочество, обрѣча му сичката си помощъ за да го спомога да направи тѣзи страна силна, благополучна и цвѣтѣща, тѣй щото сичката страна да може да са наслаждава съ добросторни плодове на истинното напредѣваніе.

Лондра 23. Новините отъ Версайль отиватъ до снощи. Г. Тьеръ видѣ императора и наследническиятъ князь слѣдъ пладнѣ. Мирътъ са глѣда като сключенъ, нѣ не са е подписалъ още. Германската войска ще влѣзе белки въ недѣли въ Парижъ, нѣ не тържественно, и не ще стои въ него много врѣме.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Сега когато приближава да са сключи мирътъ между Франция и Пруссія, повечето отъ европейскити вѣстници разгѣждатъ въпросътъ за правителственната форма която ще са прѣме въ тѣзи страна.

Едни отъ тѣзи вѣстници са питатъ ако не ще бѣде по добро за бѣдѣнето на Франция щото републиката да са съхрани. Другити мислятъ че тѣзи правителственна форма е отъ най мѣкнати, и като нѣма корени въ народа, слѣдува отъ тука че тя трѣбува да са замѣсти отъ една конституционна монархія.

Нѣй незнайми кое отъ тѣзи двѣ правленія ще са прѣпочте. Нѣ онуй което е извѣстно, то е че монархити въ Франция сж были причинители на най голѣмити злочастія, и че за да са избегнатъ вече под-

новеніята на такви злочестія, по добрѣ ще е да са опази републиката.

При сичко туй, избираието на Г. Тьера като началникъ на изпълнителната власть, дава ни да прѣвдимъ че монархіята ще прѣввозможе и че нѣкои отъ синовети на Луи Филипа ще са прогласи френски царь.

Възстановленіето на орлеанската династія ще отвори едно широко поле за борби между партизанити на падналити династии и републиканцити, и сичко туй не ни прѣдставлява никакви добри сѣтнини за бѣдѣнето на Франция, понеже животинити сили на народа ще са исхабяватъ непрѣстанно въ тѣзи безплодни борби.

— Виенскитъ Печатъ казва че за напредъ никон не ще помысля вече да укрѣпява столицата на една страна, защото сегашната война доказа че единъ неприятель способно воденъ въ стѣржествува отъ сичкити прѣчки. Парижъ има честта си читава и придоби почестта на свѣтътъ; при сичко туй онова което е направило изчезнува при трудовети на обсадителити. Никоги градъ отъ 2 милиона жители и снабденъ съ храна за 4 мѣсеца, не са е покорявалъ отъ една войска отъ 300,000 ратници. Париженити направиха щото можиха; успіето на Германцити бѣше връхчовѣшко.

— Танъ пиши че когато сж прѣдавали парижити крѣпости, цѣли чети отъ дѣца жени и мѣжѣ ходѣли сѣки денъ при германскити стражи за да просятъ. Той мѣри тѣзи хора за тѣзи имъ низки постѣпки като противни на народното достоинство и призовава вниманіето на правителството върху това.

— Френскити вѣстници извѣстятъ че по слѣдствие на войната бѣдността въ Франция была таквасъ щото много хора гладували по два три дена. Храната липсувала свършено. Отъ друга страна тѣ бѣлѣжатъ че много хора жени и момичета имало които подмудѣли като научили смъртта на синовети си и на братіята си въ бойното поле.

— Една прокламація отъ правителството на народната защита къмъ народа отдава прѣдаваніето на Парижъ на гладътъ и на непристиганіето на помощи отъ тѣзи за да го освободятъ.

— Журналъ Офисіе казва че когато

ходѣли линейнити френски войска да слагатъ оржїята си въ вагонити за да са носятъ въ Германия, на много отъ тѣзи сълдатни имъ падали сѣлзи отъ очити.

— Споредъ единъ дописникъ до единъ отъ белгійскити вѣстници който обиходилъ по-голѣмата частъ отъ Германия казва че съглѣдалъ наредѣ германскити населенія еднодушни да искатъ щото войната да слѣдува енергически до дѣто Френцити склонятъ да отстѣпятъ на Германия границити отъ които има нужда за ождащата си здравина. Туй писмо произвело едно скръбно впечатленіе между Френцити въ Брюкселъ.

СЪКАКВИ НЕЩА И НОВИНИ.

— Извѣстятъ ни че прѣговори сж начнали за да са отвори ускорената поща прѣзъ Варна.

— Ози денъ, англійскитъ посланикъ ходи при Великитъ Везиръ съ когото има единъ дългъ разговоръ.

— Туркитъ вѣстникъ Басиретъ извѣстятъ че приказка ставало да са дигнатъ отъ сѣвѣдъ въ областити службити мутесарифъ е лъ мерк е зъ. Тѣзи мерка щѣла да произведе една значителна икономія въ бюджета на разходити.

— Царското правителство щѣло да издаде скоро бюджетътъ на разходити и приходи си за миналата година. Споредъ Левантъ Хералдъ въ този бюджетъ щѣл да фигурува единъ ачикъ отъ 1,000,000 лири.

— Казватъ че една англійска компания са приготвила да купи суецскитъ каналъ.

— Миналата седмица Омеръ Февзи паша повіятъ Валя на Дунавскитъ Вилаетъ има честта да са прѣме въ ауденція отъ Султана, и замѣна въ вторникъ за Руссе.

— Вчера, въ четвъртъкъ, испанскитъ посланикъ има честта да са прѣме въ тържественна ауденція отъ Султана.

— Извѣстїята отъ дунавскити градове казватъ че Дунавътъ замрзналъ тѣй добрѣ щото можало да са ходи по него съ каруци.

— Тѣзи дни, много хора умрѣхъ отъ дамли въ столицата, нѣщо което са случва твърдѣ рѣдко.

— Г. Боденъ френски пълномощенъ посланикъ отъ първи класъ, пристигна миналиятъ понедѣльникъ въ градътъ ни. Той са прѣв съ голѣма вѣжливостъ отъ Великитъ Везиръ на сѣщиятъ денъ.

— Г. Димо С. Меджидѣли благоволида подари зедно годишно спомоществованіе отъ вѣстника ни за училицето въ Хаджіолу Назарджикъ.

— Тѣзи седмица прѣвхми писма отъ нѣкои отъ нашити прїатели чрезъ които ни питатъ ако В. Македонія ще слѣдува за напредъ или ще спрѣ. Нѣй извѣстятъ ни на тѣзи наши прїатели че рѣчениятъ листъ има сичкити срѣдства за да слѣдува редовно издаието си и че нѣма никаква причина за спиране.

ВѢСТНИКЪ ТУРЦИЯ

Влиза въ седмата година на съществуваніето си.

Вѣрна на цѣлѣта на основателътъ си, Турция не са е отдалечявала нити една минута отъ пѣтя който ѝ сж показвали добрѣ разбранити интереси на народа.

Тя не е прѣставала да глѣда и да припорѣчва народното образование като единственно срѣдство което можн да уллучи сѣдбити на България, и тя е наистина честита като вижда да прѣобладава отъ денъ на денъ повече туй убѣжденіе въ народа: читалищата, женскити дружества, училищата които са съставихъ или нарѣдихъ сж едно свѣтло доказателство за това.

За напредъ, ний ще глѣдами да направимъ по пѣстро съдържаніето на вѣстникътъ: ний са споразумѣхми съ много измежду нашити учени Българи да ни отправятъ интересни членове върху разни политически, икономически, търговски, индустриални и земеделни въпроси.

Освѣнъ туй, ний зарѣчяхми по-дрѣбни букви тѣй щото вѣстника да може да обѣма повече вещество за да са благодарятъ читателити ни.

Отъ друга страна, ний зехме още една мѣрка която мислимъ че ще са удобри отъ сичкити наши прїатели и спомоществователи: вмѣсто да са пѣлне листътъ съ дописки писани съ цѣлъ да раздразневатъ духовети, както правятъ много, ний рѣшихми щото отъ новата година да даваме само едно скратеніе както отъ нашити дописки тѣй и отъ тѣзи на другити български вѣстници като свѣтвими сѣкога съгласіето и образованіето.

Най сетнѣ, ний не ще жалимъ нищо за да отговоримъ на законното ожиданіе на нашити спомоществователи.

Като правимъ тѣзи жертви и трудове ний вѣрваме да можемъ да смѣтаме върху подпорката на публиката, която ще изволн да ни засвидѣтелствува симпатити си като удвои и утрои числото на абонатити ни.

Онѣзи отъ нашити спомоществователи които искатъ да получѣватъ направо вѣстникътъ си, чрезъ пощата, нѣма освѣнъ да извѣстятъ за това управленіето на вѣстникътъ.

Цѣната на вѣстникътъ остава сѣщата.

Подиската на спомоществованїята става въ Цариградъ улица Асмакъ-Меджидъ № 23, а по вѣнъ при отрѣденити настоятели.

(Цариградъ, 16 Февруарія 1871.)

— Н. Бл. Г. Йорданчо Ефенди, прѣдставитель отъ търновската епархія, пристигна онзи день въ градътъ ни.

— Смѣсеный привременъ българскій совѣтъ благодарилъ явно на слѣдующыты родолюбивы общины за помощьтъ която внесохъ въ общый Ексархійскый ковчегъ за общенародныты нужды:

Ени-Захарскятъ общинъ, 25 лири турски; Разградскятъ, 15; Орѣховскятъ, 25; Ямболскятъ, 15; Врачанскятъ и Прилѣпскятъ, 66 1/2; Общинятъ на Криворѣчнъ-Палаикъ, 10; Ески-Джумайскятъ 50 бѣлы миджидета.

Въ истый ковчегъ внесе единъ лиръ турскъ за общыты нужды и единъ бѣденъ нъ родолюбивъ житель на Прилѣпскятъ общинъ, за което му ся изявява чрезъ печата и особенна признателность.

Ортакъой 14 Февруарій 1871.

За смѣсеный привременъ българскій совѣтъ,
Главный писарь Марко Д. Балабановъ.

— Тѣзи дни, българскіяты съборъ влѣзе въ разискуванія ако трѣбува да прѣме въ утробата си и македонскити прѣдставители. Съборътъ са раздѣлил на двѣ мнѣнія: прѣдставители отъ епархїити на дунавскіяты Вилаетъ были за НБ; прѣдставители отъ епархїити на другіяты Вилаетъ были за ДА. Най сетнъ Съборътъ са произнѣсълъ за туй послѣднъ мнѣние. Ний ще поговоримъ надлъжко за тѣзи работа въ голѣмяты си листъ, въ законната точка на зрѣніето.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ.

Бордо 24 февруарія. Републиката са припозна отъ сичкити царства, освѣнь отъ Гръція на която припознаніето са очаква скоро.

Лондра 24. Стандаръ извѣстява че единъ проектъ за трактатъ са подписаълъ. Споредъ него, Франція ще плати 8 диліона франги и отстъпва Алзасъ и Лорренъ съ Мець наедно. Въпроса за границити ще са расправи утрѣ.

Флоренція 25. Италія извѣстява че министрътъ на външнити работи далъ на тунискія генералъ Хюсейнъ паша единъ срокъ отъ 8 дни за да му даде врѣме да прѣме крайни инструкции. Ако тѣзи инструкции не сѣ удовлетворителни, италіанската ескадра ще трѣгне тутакси за Туниъ.

Мадритъ 25. Емпарсіалъ извѣстява че египетскіяты подъ-кралъ като отказалъ да даде удовлетвореніе за обидата направена на терджуманина на испанското консулато въ Каиръ, испанското правителство отправи единъ ултиматумъ (послѣднъ условіе) и заповѣда на агентити си да са отгъглатъ ако не прѣвѣжтъ удовлетвореніе.

Лондра 26. Извѣстявѣтъ отъ Версайль че Г. Тьеръ и Жуль Фавръ имахъ вчера едно дълго срѣщаніе съ Г. Бисмарка; условіята за миръ са държатъ тайни; нъ сѣ подобни на тѣзи които сѣ познати вече. Мирътъ е сигоренъ.

Лондра 26. Офисъ Ретеръ извѣстява съ депеша отъ Парижъ, че мирътъ е сигоренъ и че условіята сѣ прѣвѣти отъ Г. Тьера, Жуль Фавра и 15 депутати отъ събраніето. Условіята сѣ: Франція отстъпва Алзасъ и Мець, нъ Белфоръ ще ѝ са даде назадъ. Военната обезврѣда е отъ 5 диліона франги. Една частъ отъ Франція и нѣкои крѣпости като Селанъ ще останѣтъ въ рѣцѣти на Германцити до дѣто са исполнятъ тѣзи условія. Пруската войска ще занимае Парижъ въ понедѣльникъ, нъ само махалити между Шанъ Елизе и Аркъ-де-Триомфъ отъ Етоаль до мегданътъ на Конкордія. Мирътъ ще са прогласи като туку народното събраніе въ Бордо подтвърди рѣченнити условія.

Бордо 25. Г. Рошфоръ са върна въ Бордо като неможѣ да влѣзе въ Парижъ. Контъ де Пари (по голѣмя сынъ на Луй Филипа) пи едно писмо отъ Бордо което отхвърля сѣка мисль за лично властолюбіе и което обевява че ще работи законно за рѣзвѣрзаніето което ще са види да можи да осигори на Франція едно правителство свободно, здраво и честно. Контъ де Пари казва че ако едно политическо сгласіе са възстанови, сичкити погоди трѣбува да са възложатъ на конституціята.

Бордо 26. Една официална депеша отъ Парижъ, която извѣстява че прѣдварителнити прѣговори сѣ подписали и която порѣчва да са извѣстятъ войнскити команданти, са прѣвѣ вчера. Г. Тьеръ ще доде утрѣ.

Парижъ 26. Журналъ де Деба говори за една депеша отъ англійското правителство къмъ Пруссія която казва че тѣзи сила засвидѣтельствува благоприятни намѣренія къмъ Франція, безъ да има намѣренія, да доде на едно силно развѣрзаніе.

Брюкселъ 27. Новинити отъ Парижъ сѣ противорѣчни върху количеството на обезврѣдата. Пруссія иска да съхрани военното вещество което привзѣ; Г. Тьеръ ще отиди въ Бордо днѣсь. Вѣрватъ че непріятелствата ще захванѣтъ посрѣдъ ношь.

Мадритъ 25. Една телеграма отъ главнія испански консулъ въ Александрія извѣстява че ултиматума са прѣдставилъ. Отговора на Хадива не е познатъ още. Емпарсіалъ увѣрва че много сили принѣсли посрѣдничеството си на Хадива.